

Herman I Celjski. Ker je bil petek zelo vroč in smo kolesarji potrebovali osvežitev, smo se ustavili pri fontani piv v Žalcu. Tam smo preizkusili šest vrst piva. Meni osebno je bilo najbolj všeč zadnje, temno, čeprav moram priznati, da so bila tudi druga zelo dobra. Nabrali smo si moči za Trojanski klanec in na vrhu opravili še zadnji počitek pred spustom v Ljubljano.

Ko me kdo vpraša po občutkih petdnevnega kolesarjenja, preprosto umolknem, ker ni besed, s katerimi bi mogel izraziti lepoto naše dežele, prijaznost ljudi, naših medsebojnih pogovorov, humorja, dežnih kapelj, sončne pripeke, znojenja in smeha. Vse to in še kaj nam je v teh dneh dalo vedeti kako lepo je življenje in kako malo potrebujemo, da vriskamo od sreče.

Za navdušene kolesarje, poleg vabila na to isto pot, prilagam tudi nekaj podatkov, ki jih je zabeležila aplikacija Strava: Dravlje – Mozirje: 73.56 km, 795 višinskih metrov, Mozirje – Radlje ob Dravi: 70.05 km, 951 m, Radlje ob Dravi – Maribor: 58.16 km, 839 m, Maribor – Laško: 83.97 km, 921 m, Laško – Dravlje: 92.10 km, 592 m. Skupaj smo v petih dneh prevozili skoraj 380 km (377,84). p. Miran Žvanut

UMESTITEV NOVEGA PROVINCIALA DRUŽBE JEZUSOVE P. MIRANA ŽVANUTA

Slovenska provinca Družbe Jezusove vabi na slovesnost, srečanje slovenskih jezuitov in prijateljev pri sv. maši v cerkvi sv. Jožefa v Ljubljani, v **soboto 27. 6. 2020 ob 17.00**. Zahvalili se bomo dosedanjemu provincialu p. Ivanu Brescianiju in njegovim sodelavcem, z molitvijo pa v novo službo provinciala pospremili p. Mirana Žvanuta.

ŽUPNIJSKI URAD LJUBLJANA DRAVLJE
P. PRIMOŽ JAKOP DJ, ŽUPNIK
VODNIKOVA 279, 1000 LJUBLJANA
01/583 00 30, 01/583 00 32
zupnija.lj-dravlje@rkc.si • www.zupnija-dravlje.si

ŽUPNIJSKA PISARNA
TOREK: 8:45-10:00 • SREDA IN PETEK: 17:00-18:30
NEDELJA: DOPOLDAN
PISARNA JE ODPRTA TUDI VSAK DAN TAKO PO MAŠI.
V NUJNIH PRIMERIH SE OGLASITE V ŽUPNIŠČU.

SVETE MAŠE
DELAVNIKI: 7:30, 19:00 • NEDELJA: 6:30, 8:30, 10:00, 11:30 IN 19:00
V DOMU STAREJŠIH OBČANOV: NEDELJA OB 11:00

SVETE MAŠE OD 22.6. DO 28.6.

22. 6., Ponedeljek - Janez Fisher, škof, Tomaž More, mučenca

7.30 v zahvalo
19.00 + Frančiška ŽUGELJ
+ Stanislav PRAH, 7. dan

23. 6., Torek - Jožef Cafasso, redovnik

7.30 + Marija UMEK
19.00 + Magdalena Hilda PAVLIČ

24. 6., Sreda - rojstvo Janeza Krstnika

7.30 ++ starši UMEK
19.00 ++ Ivan in Ana KREGAR
++ Frančiška BAČNIK in Ivan SKRT
+ Janez PIRNAT

25. 6., Četrtek - Doroteja iz Montauna, mati, mistkinja

7.30 po namenu
19.00 za domovino
+ Jožica KOŠIR, obl.
++ Ernest ZUPANČIČ in starši TURK
+ Lado BRECELJNIK
+ Zora ŽUGELJ, obl.

26. 6., Petek - Jožefmarija Escriva, ustanovitelj Opus Dei

7.30
19.00 + Franc ČERNIVEC, 7. dan

27. 6., Sobota - Ema (Hema) Krška, kneginja

7.30
19.00 v zahvalo za sadove duhovnih vaj

28. 6., Nedelja - 13. NEDELJA MED LETOM

6.30 + Damjan SIRNIK
8.30 za župljane
+ Franc BENEDEJČIČ, obl.
+ Joža BERLIČ
++ za pokojne MARĐONVIČ in ĐOKIČ

10.00
11.30
19.00

TEDENSKA OZNANILA
ŽUPNIJE LJUBLJANA DRAVLJE

LETNIK XXXXIV
21. ROŽNIK 2020
ŠTEVILKA 36

12. NEDELJA MED LETOM

»Ne bojte se torej! Vi ste vredni več kakor veliko vrabcev« (Mt 10,31).

»Ne bojte se« govori Jezus svojim učencem, ko jih pošilja v sovražni svet oznanjat Božje kraljestvo. Tudi danes doživljamo razne oblike strahu pred ljudmi in njihovim nerazumevanjem. Jezus pa nas opogumlja in obenem svari, da ga ne zatajimo, saj je vedno z nami božja skrb in tolažba. Zato v vsaki stiski, preizkušnji ali trpljenju zaupajmo v Gospoda in njegovo bližino!

VTISI IZ DUHOVNIH VAJ P. EGONA

Božja bližina. Tako sem dal naslov letošnjim osebnim duhovnim vajam, ki sem jih delal v Logarski dolini od nedelje 7. junija do ponedeljka 15. junija. Vsak jezuit enkrat na leto opravi 8- dnevne duhovne vaje. To pomeni, da imaš ves ta čas na razpolago za Boga. Greš z Njim na počitnice. Letos sem kar razmišljal kam naj grem, zaradi nastale situacije z virusom. Ponavadi greš v en kraj, kjer te ljudje ne poznajo, kjer si lahko sam z Gospodom. Kraj, ki ti je blizu, da ti bolj pomaga v odnosu s Kristusom. V Logarski dolini so bili moji začetki poklicanosti, rasti v veri. Še preden sem se odločil, da vstopim k jezuitom, sem večkrat tam preživel duhovne vikende. Poznal sem hišo, kjer živijo sestre Družine Kristusa Odrešenika in vodijo duhovne vaje. Predvsem poznam s. Štefko Logar, ki me je tudi tokrat duhovno spremljala. Enkrat na dan sem šel k njej na pogovor, kako je potekala moja molitev. Za duhovne vaje sem vzel vsebino, po kateri sem že enkrat delal pred diakonskim posvečenjem leta 2015. Za prvi dan se zelo močno spominjam pesmi Indijskega pesnika Tagoreja, predvsem ta vrstica me je nagovorila: »Gospod prosim te za milost, da bi sedel poleg Tebe za en sam trenutek. Delo, ki sem ga začel, bom zaključil kasneje. Sedaj je čas, da sedem poleg Tebe iz obličja v obličje«. Ali ni čudovit stavek? S takšnim hrepenenjem sem vstopil v te duhovne vaje. Drugi dan sem razmišljal o podobah: o moji podobi Boga, kdo je Bog za mene. Kakšno podobo imam o sebi. In kakšno podobo ima Bog o meni. Mislim, da je nekaj najlepšega za človeka, ko notranje okušaš, da je naš Bog ljubezen in usmiljenje, da nas brezpogojno ljubi. Da nas v nič ne sili, da nas ima rad takšne, kakršni smo. Da to doživljaš v srcu, in da ne veš samo razumsko. Za tretji in četrti dan sem imel razmišljanje, kdaj sem doživljal ljubezen od ljudi in od Boga. Je zelo pomembno v življenju, da se človek počuti vrednega ljubezni, zaradi tega ker je, in ne zaradi tega, kar naredi. Lepo je bilo znova doživljati in čutiti, koliko pomenim sobratom jezuitom, da se čutim ljubljenega od njih. In to mi kažejo na konkretni način. Potem, se spomniti tudi drugih ljudi, da jim ogromno pomeniš. Npr. ko dobiš pismo zahvale za veroučno leto, je znamenje hvaležnosti in spoštovanja do tebe. Ali pa od župljanov, ko te obišejo bolnega, doživljaš ljubezen. In seveda po ljudeh doživimo, da nas Bog brezpogojno ljubi. Peti dan sem razmišljal o poklicanosti. Tukaj mi najbolj ostaja v spominu evangelij o ženi, ki mazila Jezusa, medtem ko je na obisku pri Simonu Gobavcu v Betaniji. V sebi sem doživel

veliko željo, biti sam z Gospodom. Jaz in On. In sva res šla na sprehod po Logarski dolini, v molitvi. Šestega dne sem razmišljal o Kristusovem trpljenju, ob prebiranju pasijonov. Ostaja podoba, kako sem pod križem in v tišini spremljam vse, kar se dogaja. Za sedmi dan je bila molitev ob vstalem Jezusu. Vzel sem odlomek, ko učenci gredo loviti ribe in nič ne ujamejo. In kako Jezus trikrat vpraša Petra, ali me ljubiš? Tisti dan sem se zavedal, kako veliko mi pomeni Jezusova bližina, kako si je močno želim. Kot da bi v popolnosti razumel odlomek o Marti in Mariji, ki sedi pri Jezusovih nogah in ga poslušajo. Tako je tudi meni bila dovolj le Njegova prisotnost. Biti samo z Jezusom pri Njegovih nogah. Zadnji osmi dan duhovnih vaj sem se spominjal zgodbe svojega življenja in darov, ki mi jih je dal Bog. Lepo se je bilo vrniti nazaj za kar nekaj let in ponovno podoživeti trenutke Božje milosti. Ko sem npr. po 14 letih od birme spet šel k maši. Veselje kako je Bog vse vodil, da sem napisal prošnjo za vstop v Družbo Jezusovo. In da sem na koncu le izrekel »da« Gospodu, ki me je poklical. In še hvaležnost za kaplansko službo v tej župniji in da se po končanih duhovnih vajah z veseljem vračam sem in k jezuitom.

p. Egon Hriberšek

S KOLESOM PO SLOVENIJI

V ponedeljek, 8. junija, dan po predaji draveljske župnije p. Primožu, sem se s štirimi župljani odpravil na kolesarjenje po Sloveniji. Čeprav je bila vremenska napoved zelo slaba, smo se kljub dežju, ob predvideni uri zbrali pred draveljskim župniščem. Nihče sploh ni pomislil, da bi kolesarjenje prestavili na poznejši čas lepšega vremena ali si prilagodili pot. Oblečeni v palerine in zaščiteni pred dežjem, smo zjutraj pgnali svoja pedala in usmerili kolesa proti Štajerski. Odločenost in pogum fantov, ki niso več rosno mladi, saj vsi uživajo zaslužen pokojnino, najstarejši ima že svojih 77 let, me je navdalo z občudovanjem in spoštovanjem. Ni slabega vremena, je le slaba oprema, pravijo skavti in to so potrdili tudi moji sokolesarji.

Pot nas je vodila preko Kamnika, kjer smo imeli prvi postanek, na 902 m visok preval Černivec, od tam pa spust v Novo Štifo in Gornji Grad. V Nazarju smo obiskali sestre klarise, od tam pa zapeljali do Mozirja, kjer nas je odprtih rok sprejel župnik Sandi. Po namestitvi v župnišču, sprehodu skozi mesto in maševanju v cerkvi sv. Jurija, smo v župnijskem klubu ob pivu še malce pokramljali, vendar nas je utrujenost kmalu prisilila k nočnemu počitku.

Naslednji dan smo se zapeljali do Topolšice, kjer nas je s kavo pričakal Ivan Hozjan. Sledil je vzpon na Graško Goro in spust v Slovenj Gradec. Navdušila nas je kolesarska pot iz Slovenj Gradca do Dravograda in naprej po desnem bregu Drave do Radelj ob Dravi. Dež je ponehal in pred Radljami so nas obsijali prvi sončni žarki. Jezuitska skupnost na čelu s p. Jožetom Poljanškom, bivšim duhovnim pomočnikom v Dravljah in sedaj župnikom v Radljah, nas je zelo lepo sprejela. Namestili smo se v bivši gasilski dom, ki je sedaj last župnije in si v družbi p. Jožeta pogledali mesto. Dan smo zaključili s sveto mašo, čemur je sledil agape ob pivu in igri taroka.

Tretji dan nas je prebudilo sonce in glasno ptičje petje v harmoniji z zvonovi. Pater Jože nam je pripravil odličen zajtrk, nakar smo se v soncu zapeljali čez reko Dravo v Vuhred in naprej v Ribnico na Pohorju, Lovrenc na Pohorju in v Ruše do Maribora, kjer nas je sprejel p. Marjan Kokalj, bivši draveljski kaplan. Pridružili smo se mu pri študentski maši, potem pa si ogledali prostore študentske župnije in poklepetali z mariborskim nadškofom Alojzijem Cviklom. Brez skupnega fotografiranja seveda ni šlo.

Tudi v četrtek smo se prebudili v soncu in bili deležni odličnega zajtrka, ki nam ga je pripravil p. Marjan. Za trenutek smo se ustavili pod jezuitsko češnjo, potem pa zapustili štajersko metropolo in kolesarili skozi Slovensko Bistrico, Šmarje pri Jelšah in Šentjur v Laško. Tam nas je pričakal nadžupnik Rok Metličar, ki je trenutno škofijski upravitelj škofije Celje. Po upokojitvi celjskega škofa Stanislava Lipovška leta 2018, škofija Celje že skoraj dve leti čaka novega škofa. Tudi gospod Rok se je zelo izkazal s svojim gostoljubjem. V četrtek smo praznovali ravno telovo in kolesarka ekipa je v zahvalo in s prošnjo za srečno vrnitev sodelovala pri večerni sveti maši.

Laško župnišče nas je očaralo s svojimi arkadami in občutek smo imeli, da prenočujemo v bivšem samostanu. Gospod Rok nam je razložil, da je bil v prostorih, kjer smo spali, včasih hlev, kjer so imeli živino. Živali seveda ni več, smo pa zgodaj zjutraj osedlali naša kolesa. Pred tem nam je gospa Mimica, župnikova gospodinja, postregla z zajtrkom. Pozdravit nas je prišel tudi kaplan Klemen, potem pa je bil že čas, da se napotimo zadnjemu dnevu naproti.

Po čudoviti kolesarki poti, ki jo močno priporočam, tistim, ki boste obiskali Celje ali Laško, smo prispeli v Celje, kjer nas je najstarejši kolesar Bert popeljal v zgodovino Celjskih grofov in med drugim pokazal poslopje, kjer je umrl